

HUMANISTINEN
AMMATTIKORKEAKOULU

OPINNÄYTETYÖ

Höntsäfutis – pelkkää höntsää?

Kehittämistyö vaihtoehtoisen tiedottamisen tehokkuudesta

Linda Eräkangas

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma (210 op)

1/2017

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Koulutusohjelman nimi

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Linda Eräkangas	Sivumäärä 35 ja 7 liitesivua
Työn nimi Höntsäfutis, pelkkää höntsää? Kehittämistyö vaihtoehtoisen tiedottamisen tehokkuudesta	
Ohjaava(t) opettaja(t) Juha Niiranen	
Työn tilaaja ja/tai työelämäohjaaja Sveps Ungdomsverkstad, Tariku Ahlfors	
Tiivistelmä <p>Opinnäytetyöni tavoite oli tutkia vaihtoehtoisen tiedottamisen tehokkuutta nuorille. Työn tilaajana toimi Sveps Ungdomsverkstad järjestö. Hanke lähti alun perin yhteistyökumppanimme Krisjouden För Ungan aloitteesta, josta veimme ideaa pidemmälle organisoidessamme höntsäfutistapaamiset. Kohderyhmänä toimi mahdollisen kriisiavun tarpeessa olevat nuoret, jotka voisivat hyötyä vähemmän muodollisesta tiedottamisesta koskien Krisjouden för Unganin palveluita. Tarkoituksena oli, että myös Krisjouden för Unganin nuoret olisivat päässeet tutustumaan Svepsin tarjoamiin palveluihin, mutta se jäi toteutumatta (yhtään Krisjouden för Unganin nuorta ei osallistunut tapaamisiin).</p> <p>Menetelminä käytin sekä lomakkeita että haastatteluja höntsäfutis kertojen välissä ja jälkeen. Analysoin keräämääni tietoa kvalitatiivisin ja kvantitatiivisin menetelmin. Lomakkeista ja haastatteluista selvisi, että nuoret kokivat tapahtumat mukaviksi ja onnistuneiksi. Kritiikkiä tuli muutamista liian kilpailuhenkistä leikeistä ja Krisjouden för Unganin nuorten puuttumisesta. Ulkona yhdessäolo ja toisiin tutustumisen madalsi selvästi kynnystä tutustua toiseen järjestöön, joka näkyi tiedon karttumisena kaikilla nuorilla.</p> <p>Höntsäfutiksen jälkeen yksi Svepsin nuorista myös hakeutui Krisjouden för Unganin palveluiden pariin. Näin ollen höntsäfutis oli varsin onnistunut kokeilu. Negatiivista oli Krisjouden för Unganin nuorten poissaanti, joka jätti tutkimukseni tyngäksi heidän osaltaan.</p> <p>Opinnäytetyöni on hyödynnettävissä suoraan työpaikallani Svepsissä, jossa tulemme jatkossakin ko-keilemaan vaihtoehtoisia tiedotusmenetelmiä ja tapoja madaltaa nuorten kynnystä tutustua erilaisiin palveluihin, järjestöihin jne. Vastaavat menetelmät ovat varmasti soveltuvia koko ammattialalla. Viralliset tiedotustilaisuudet/mainoslehtiset ovat usein hankala tapa tavoittaa kohderyhmänä olevia nuoria, joten erilaiset tavat tiedottaa ovat varmasti tarpeen tulevaisuudessakin.</p>	
Asiasanat yhteistyö, kriisityö, häpeä, tiedottaminen, työpaja	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Name of the Degree Programme

ABSTRACT

Author Linda Eräkangas	Number of Pages 35 and 7 attachment pages
Title Höntsäfutis – pure nonsense? A development project with focus on alternative informing	
Supervisor(s) Juha Niiranen	
Subscriber and/or Mentor Sveps Ungdomsverkstad / Tariku Ahlfors	
<p>Abstract</p> <p>The purpose of my thesis was to find out what kind of effects an alternative informing strategy has. The central actors in this thesis are Sveps Ungdomsverkstad and Krisjouren för Unga. Sveps Ungdomsverkstad is a youth workshop for Swedish speaking Finns located in the center of Helsinki. Krisjouren för Unga is also located in Helsinki's city center and is an organization that offers young adults help in crisis. These two organisations have co-operated for many years and were now eager to co-operate through a project called Höntsäfutis. Höntsäfutis took place two times during May 2016. During Höntsäfutis the organizations met at a park called Sinebrychoff and played different outdoor games and had a picnic. Before the games started Krisjouren för Unga presented themselves and their services to the young adults from Sveps Ungdomsverkstad. The strategy was to inform and present Krisjouren för Unga's different services to Sveps youngsters.</p> <p>The thesis was conducted using group interviews and filling out forms. The sample consisted of nine young adults from Sveps ungdomsverkstad. They participated in two group interviews that were conducted after Höntsäfutis. They also filled out two identical forms before and after Höntsäfutis. The different phases of the thesis were also documented using a diary and photographs.</p> <p>The results of the interviews and forms were that Höntsäfutis worked well as an informing method. After Höntsäfutis the young adults had better knowledge of Krisjouren för Unga and one youngster started using their services. The results also showed that Höntsäfutis was well liked and not recognized as typical informing.</p>	
Keywords co-operation , youth workshop, crisis intervention, abashment, informing	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
1.1 Käsitteet	6
1.2 Nuoruus ja varhaisaikuisuus	6
1.3 Nuoruus ja häpeä	7
2 NUORTEN TYÖPAJAT	9
2.1 Ruotsinkielinen työpajatoiminta	10
2.2 Sveps ungdomsverkstad	10
3 KRIISITYÖ	12
3.1 Kriisityön teoria ja menetelmä	13
3.2 Kriisityö Suomessa	14
3.3 Krisjouren för unga (Helsinki Missio)	15
4 YHTEISTYÖ	17
4.1 Yhteistyön teoria ja menetelmät	17
4.2 Svepsin ja Krisjouren för Ungan yhteistyö	18
5 KEHITTÄMISTYÖN TARKOITUS, TAVOITE JA MENETELMÄT	19
5.1 Kehitystyössä käytetyt menetelmät	19
5.2 Menetelmät; lomakekyselyt ja ryhmähaastattelut	20
5.3 Opinnäytetyön suunnitelma	21
6 TYÖN TOTEUTUS	222
6.1 Lomakekyselyn suunnittelu ja laatiminen	222
6.2 Höntsäfutiksen esittely nuorille ja ensimmäisen lomakkeen täyttäminen	23
6.3 Ensimmäinen höntsäfutis kerta (20.5.2016)	24
6.4 Ensimmäinen ryhmähaastattelu	24
6.5 Toinen höntsäfutis kerta (27.4.2016)	24
6.6 Toinen ryhmähaastattelu ja lomakkeiden täyttö	25
6.7 Aineiston analyysi	25

7 KEHITTÄMISTYÖN TULOKSET	25
7.1 Lomakkeista saadut tulokset	26
7.2 Osallistuneet henkilöt	26
7.3 Nuorten tietoisuus Krisjourcenista/tiedon karttuminen höntsäfutiksen myötä	28
7.4 Ryhmähaastatteluista saadut tulokset	31
 8 JÄLKIPOHDINTA	 33
 LÄHTEET	 35
 LIITTEET	 36
LIITE 1, Lomakekysely	36
LIITE 2, Lomakekyselyn vastaukset	37
LIITE 3, Ryhmähaastattelun runko	41
LIITE 4, Valokuvia höntsäfutiksesta	42

1 JOHDANTO

Keskustelusta ja kriisiavusta olisi monelle nuorelle hyötyä keskellä nuoruuden myllerystä. Moni kamppailee mielenterveytensä, masennuksen, päihdeongelmien ja perhevaikeuksien kanssa. Vaikka avusta olisi hyötyä, on avun löytäminen ja saaminen monelle nuorelle erittäin vaikeaa. Se on usein liian monimutkaista ja erittäin kallista. Myös nuoren kokemaa häpeää elämänhallinnan puutteesta johtuen lisää kynnystä hakeutua tarpeellisten palveluiden pariin. Etenkin ruotsinkielisille ammattitaitoisen keskusteluavun saaminen on kiven alla. Ruotsinkielistä henkilökuntaa löytyy vain vähän ja jonot ovat pitkät. Monelle suomenruotsalaiselle tunnekieli on ruotsi ja näin olisi tärkeätä, että keskusteluapua saisi omalla äidinkielellä. Helsinki Missioon kuuluva Krisjouden för Unga tarjoaa ilmaista kriisi- ja keskustelu apua ruotsinkielisille 12–29 vuotiaille ja heidän perheilleen. Vaikka apua olisi saatavana matalalla kynnyksellä, eivät kaikki apua tarvitsevat kuitenkaan sitä hae tai löydä. Krisjouden för Unga on tehnyt usean vuoden ajan tiivistä yhteistyötä Sveps nuorten työpajan kanssa. Myös Sveps tarjoaa matalankynnyksen palveluita nuorille työttömille ja syrjäytymisriskissä oleville. Nämä molemmat järjestöt siis työskentelevät samantyyppisten nuorten parissa ja molempien nuoret hyötyvät toistensa palveluista. Krisjouden för Unga lähestyi Sveysiä Höntsäfutis ehdotuksella. Ideana oli harrastaa/pelailla vapaasti sekä pitää hauskaa ulkona oleillen molempien järjestöjen nuorten kanssa. ”Höntsäfutis” madaltaisi kynnystä nuorille tutustua järjestöjen palveluihin ja parantaisi Sveysin sekä Krisjoudenin henkilökunnan yhteistyötä.

Suunnitelma oli hyvin yksinkertainen. Järjestöjen henkilökunta ja nuoret tapaisivat pari kertaa kuukaudessa jossain ulkona pelaten hauskoja ulkopelejä. Esimerkiksi frisbeen heittoa, sulkapalloa, mölkyn peluuta, leikkimielistä futista jne. Näin nuoret tutustuisivat toisiinsa ja toisen järjestön henkilökuntaan. Toisen järjestön tullessa tutuksi madaltuisi kynnys nuorelle siirtyä yhden järjestön palveluista toisen järjestön palveluihin. Samalla kaikki saavat raitista ilmaa ja helppoa liikuntaa.

Kehittämiskysymykseni on ”Höntsäfutis – yhtä höntsää?”. Toisin sanoen, onko vaihtoehtoisella tiedottamisella minkälaisia vaikutuksia nuoren tietoisuuteen toisesta järjestöstä? Entä vaikuttaako se nuoren haluun/kynnykseen tutustua toisen järjestön palveluihin? Tilaajana toimii Sveps Ungdomsverkstad (Folkhälsan).

1.1 Keskeiset käsitteet

Opinnäytetyöni käsittelee höntsäfutiksen vaikutusta nuorten mielikuviin Krisjouden för Unganista. Tästä syystä tulen pyörittelemään seuraavia käsitteitä; murrosikä, varhainen aikuisikä, häpeä, työpajatoiminta, kriisityö, yhteistyö. Krisjouden för Ungania tulen tästä lähtien kutsumaan lyhenteellä Krisjouden.

1.2 Nuoruus ja varhaisa aikuisikä

Päähenkilö opinnäytetyössäni on nuori aikuinen. Voidaksemme ymmärtää häntä ja hänen sisällään olevaa myllerrystä on meidän pysähdyttävä hänen äärelleen hetkeksi.

Nuoruusiälle on tyypillistä erilainen kuohunta. Nuoren persoonallisuudessa ja tunne-elämässä tapahtuu suuria muutoksia. Nämä muutokset ovat sekä hormonaalisia että psykososiaalisia. Tämä vaihe on nimetty varsin osuvasti murrosiäksi. Lapsesta kasvaa aikuinen ja se on monesti henkisesti kivulias prosessi sekä nuorelle että häntä hoitaville aikuisille. Murrosiällä tarkoitetaan itsenäistymisvaihetta, joka ajoittuu 12–25 ikävuoden tienoille. Murrosikä on välttämätön kehitysvaihe ja varhaislapsuuden ohella tärkein vaihe persoonallisuuden kehitykselle. Kaikille nuorille murrosikä ei ole hankala. Luontainen temperamentti ja aiemmat elämäkokemukset vaikuttavat murrosiän voimakkuuteen ja ilmentymistapaan (Dunderfelt 2004, 92–93).

Useimmat nuoret käyvät läpi voimakkaan irtautumisprosessin, jossa he ottavat välimatkaa vanhempiinsa keinoja kaihtamatta. Useimmiten ystävien rooli nuoren elämässä voimistuu ja näistä tuleekin vanhempien korvike. Ystävien kanssa kokeillaan omia siipiä ja venytetään rajoja. Nuorella on voimakas tarve rakentaa omaa identiteettiään ja nojata omaan osaamiseensa. Tämä näkyy hänen tarpeessaan tehdä päätöksiä ja valintoja omasta elämästään (Korkiakangas, Lyytinen H., Lyytinen, P. 2003, 258–260).

Nuorella on taipumus elää hetkessä ja hän voi nopeastikin syöksyä tunteesta toiseen. Kaikki kirjat syvästä alakuloisuudesta yliampuvaan itsevarmuuteen kuuluvat tunnehaarukkaan. Impulsiivisuudesta voi seurata heikkoa ymmärrystä syy- ja seuraus-

suhteista. Tutkimukset osoittavat, että varhaisnuoruudessa sattuu ja tapahtuu. Murrosikä on siis hyvinkin riskialtista aikaa.

Tärkeä osa nuoruusikää on myös oman seksuaalisuuden löytäminen. Nuoret voivat kokea vahvoja halun ja himojen kokemuksia. Useat nuoret kokevat ensimmäiset parisuhteensa ja seksuaaliset kokemuksensa tässä iässä. He pohtivat parisuhteeseen ja seksuaalisuuteen liittyviä moraaliaspekteja (Dunderfelt 2004, 97–98).

Nuoruusikä on täynnä isoja sekä pieniä tunteita, ja näin sen tuleekin olla. Vasta aikuisuuden kynnyksellä (noin 18–22 vuoden ikäpaikkeilla) on ihminen rakenteeltaan ja älyllisesti valmis siirtymään tasavertaiseksi yhteiskunnan jäseneksi. Vielä tässä vaiheessa moni nuori aikuinen pohtii mitä tehdä elämällään ja kenen kanssa sen viettää. Nuorille aikuisille on tyypillistä ”ajelehtiva” käyttäytyminen. Eli eri työpaikkojen, parisuhteiden ja asuinpaikkojen kokeilu (Korkiakangas, Lyytinen H., Lyytinen P. 2003, 263–269).

1.3 Nuoruus ja häpeä

Sana häpeä pohjautuu indoeurooppalaisesta *Isikam* – sanakannasta. *Isikam*-ilmaisut viittaavat paljauden häpeään (sekä fyysisen että psyykkisen paljauden). Häpeän tunteessa on pitkälti kyse siitä, että ihmisen poikkeavuus paljastuu. Hävetessään ihminen kokee huonommuutta ja arvottomuutta. Häpeään liittyy tunne, että muut näkevät ja tuomitsevat. Näin ollen häpeä on sidoksissa yksilöön ja hänen yhteisönsä asettamiin odotuksiin ja normeihin (Lidman 2011, 37–38).

Nuoren haparoidessa eteenpäin hänelle sattuu kömmähdyksiä, joista seuraa noloistumista ja häpeäntunteita. Kaikki ihmiset, lapsista vanhuksiin tuntevat häpeää ajoittain, mutta nuorelle häpeän tunne voi esiintyä erityisen voimakkaana. Häpeä nostaa päätään, kun yksilö käyttäytyy poikkeavasti tai erottautuu massasta. Poikkeavuus voi liittyä esimerkiksi ajatuksiin, mielenterveysongelmiin, seksuaalisuuteen, ulkonäköön tai etniseen taustaan. Myös köyhyys ja työttömyys hävettävät monia ikään tai sukupuoleen katsomatta. Yhteiskunnassa elää edelleen sitkeä käsitys siitä, että kunniallinen ihminen on taloudellisesti itsenäinen, rehellinen ja toimelias. Ihmisen poiketessa tästä muotista poikkeaa hän myös yhteisöstä. Ihmisellä on luontainen tarve olla hy-

väksytty jäsen yhteisössä. Poikkeavaisuuksista seuraa helposti häpeän tunteita sillä muiden reaktiot ovat yksilölle merkityksellisiä. Häpeän tunne taas voi pahimmillaan seurata yksilön eristymistä ja siitä seuraa yksinäisyyttä ja syrjäytymistä (Lidman 2011, 11–28). Pahimmissa tapauksissa ihminen vetäytyy ihmissuhteista ja menettää elämän ilonsa (Malinen 2010, 49–50).

”Voisin kuolla häpeään” ja ”Haluaisin vajota maan alle” ovat tyypillisiä lausahduksia nuoren suusta. Ihmiset kokevat häpeän tunteet eri tavoilla. Joillekin tunne voi olla pitkäaikainen kalvava kipu ja toisille taas nopeasti ohimenevä ahdistava tuulahdus. Monet tutkijat uskovat häpeän tunteen olevan sidoksissa itsetuntoon. Terveen itsetunnon omaava ihminen pystyy paremmin käsittelemään häpeän tunteita ja näin ollen myös irrottautumaan niistä. Huonolla itsetunnolla varustetulla ihmisellä ei ole työkaluja taistella häpeän tunnetta vastaan ja näin ollen tunteesta tulee liian voimakas ja nujertava. Nuoren itsetunto on vasta rakennusvaiheessa, joten häpeä ja noloistumisen tunteet voivat olla korostuneita. Tunne voi tuntua musertavalta ja ylitsepääsemättömältä. Häpeään liittyy usein myös fyysisiä reaktioita, näitä ovat;

- Vatsakipu
- Änkytys
- Käsien värinä
- Oksetuksentunne
- Punastuminen
- Vartalon jäykistyminen
- Katsekontaktin välttäminen (Malinen 2010, 17–18)

Itsetunto ei itsessään selitä miksi ihmiset kokevat häpeän niin eri tavoin. Geneettinen perimä ja yksilöllinen temperamentti vaikuttavat myös siihen miten ihminen reagoi loukkauksiin ja nöyrytyksiin. Jotkut ovat synnynnäisesti herkempiä ja haavoittuvat näin ollen helpommin. Toiset taas ovat vahvempia ja heidän uskoaan itseensä ja kykyihinsä ei helposti nujerreta (Malinen 2010, 31–32, 65).

Työskenneltäessä nuorten kanssa, jotka kokevat vahvoja häpeän tunteita (esim. töttömyydestä johtuen) on keskusteluapuun hakeutuminen usein nuorelle vaikeaa.

Avun hakeminen koetaan häpeällisenä vaikka nimenomaan keskustelu on tehokkain tapa häpeän tunteen lieventämiseen (Malinen 2010, 168–173).

2 NUORTEN TYÖPAJAT

Työpajatoiminta on Suomessa vakaata ja hyvin tunnettua. Työpajatoimintaa löytyykin 93 % Suomen kunnista ja se on osa Nuorisolaissa (72/2006) säädettyä nuorten sosiaalista vahvistamista. Toimintaa on harjoiteltu jo 1980-alusta ja sen kehittäminen kuuluu opetus- ja kulttuuriministeriössä nuorisoyksikön toimialaan. Työpajatoiminta sijoittuu julkisen sektorin sosiaalialan ja nuorisotyön sekä koulutus- ja työmarkkinoiden välimaastoon. Tästä syystä pajatoiminnan rahoitus on monikanavaista.

Valmentajat ovat työttömiä nuoria ja aikuisia, joilta puuttuvat koulutus ja/tai työkokemus. Heidän joukossaan on pitkä-aikaistyöttömiä, osatyökykyisiä, maahanmuuttaja taustaisia, ammatinvaihtajia sekä päihde- ja mielenterveyskuntoutujia. Valmentajat ovat työpajalla työkokeilussa, palkkatuella, työvoimakoulutuksessa, kuntoutuksessa tai oppisopimuksen kautta.

Työpajatoiminnalla pyritään tukemaan yksilön hyvinvointia ja arjenhallintataitoja. Taavoitteena on paluu työelämään tai opintoihin. Yksilön tukena työpajalla ovat työvalmentajat sekä yksilövalmentajat. Työvalmentajat tukevat työelämään ja opintoihin siirtyessä. Työpajassa työskentely rytmittää vuorokautta ja antaa uusia tietoja ja taitoja työttömälle. Kokemus on parhaimmillaan voimaannuttava ja selkeyttää tulevaisuuden suunnitelmia. Yksilövalmentaja tukee työttömän elämähallintaan liittyvissä asioissa. Näitä ovat esimerkiksi taloudelliset tai asumiseen liittyvät asiat. Molempien valmennuksien päämääränä on parantaa yksilön hyvinvointia ja auttaa häntä ottamaan oma elämä haltuun. Nuorille työpajatoiminta on hyvä paikka kehittää työ- ja elämäntaitoja, aikuistua sekä miettiä seuraavaa askelta.

Työpajatoimintaan osallistui viime vuonna (2015) 25 449 valmentautujaa, joista 58 % oli alle 29-vuotiaita. Nuorten määrä työpajoissa on kasvanut viime vuosina. Syynä on

kasvusuunnassa oleva nuorten työttömyys. Vuonna 2015 15–19 vuotiaiden työttömyysprosentti oli 30,9 %, 20–24 vuotiaiden 19 % ja 25–29 vuotiaiden 11,3 % (Työpajat 2015, 10). Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen mukaan työttömyysaste kaiken kaikkiaan oli vuonna 2015 keskimäärin 9,4 %, eli noin 252 000 henkeä. Työttömänä oli 20 000 henkeä enemmän kuin vuonna 2014 (Tilastokeskus 2016).

2.1 Ruotsinkielinen työpajatoiminta

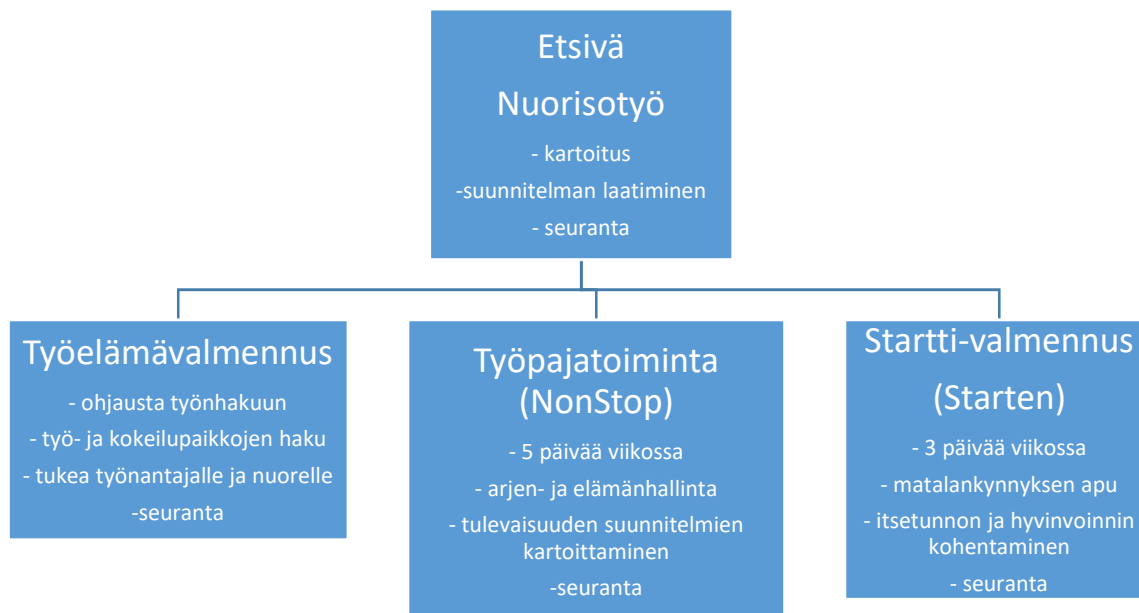
Suomessa on noin 12 ruotsinkielistä työpajaa, työpajat sijoittuvat pääasiassa Suomen rannikkoseuduille ja Ahvenanmaalle (ULA-kompetenscenter 2016). Vuonna 2015 työpajoihin osallistui yhteensä 665 ruotsinkielistä henkilöä, joista 463 oli alle 30-vuotiaita (Työpajat 2015, 16). Tilastoja verratessa on kiinnostavaa huomata, että ruotsinkielisiä nuoria on monin verroin enemmän työpajatoiminnassa kuin ruotsinkielisiä aikuisia. Syy tähän lienee se, että ruotsinkielistä työpajatoimintaa aikuisille on huonosti saatavilla ja näin ollen ruotsinkieliset sijoittuvat suomenkielisille pajoille.

2.2 Sveps nuorten työpaja

Sveps on vuonna 1996 perustettu nuorten työpaja, jonka päätehtävä on ensisijaisesti ennaltaehkäistä syrjäytymistä ja työttömyyttä ruotsinkielisten nuorten keskuudessa. Sveps tarjoaa palveluita 16–28 vuotiaille pääkaupunkiseudulta (Helsinki, Espoo, Vantaa, Kirkkonummi ja Kauniainen). Vuonna 2015 Svepsin palveluita käytti 208 nuorta, joista 34 nuorta sijoittui Startti-valmennukseen, 33 nuorta NonStop-työpajaan ja 61 nuorta työvalmennukseen (Sveps årsberättelse 2015).

Usein nuori ohjataan ensisijaisesti etsivätyön työntekijöille, jotka kartoittavat nuoren tilanteen. Etsivät ja nuori yhdessä tekevät suunnitelman, jonka tarkoitus on tukea nuoren tulevaisuuden suunnitelmia. Nuoren voinnista ja tarpeista riippuen nuori joko jatkaa kahdenkeskeistä työskentelyä etsivän kanssa tai sijoittuu johonkin Svepsin palveluista. Nuoret jotka eivät sijoitu Svepsille jatkavat joko opintojensa parissa, työttömänä tai hakeutuvat muihin palveluihin.

Svepsin tarjoamat palvelut ovat; Työelämävalmennus, NonStop-pajatoiminta ja Startti-valmennus. Alla on hahmotelma palveluista;

Startti-valmennus on matalankynnyksen palvelu nuorille, jotka tarvitsevat intensiivistä tukea ja joilla jo mahdollisesti on tukiverkostoa. Taustatekijät ovat useimmiten pitkäaikaistyöttömyys, syrjäytyminen, yksinäisyys, mielenterveys- ja päihdeongelmat. Startti-valmennus pyrkii vahvistamaan nuoren itsetuntoa ja hyvinvointia. Valmennus on vapaaehtoista ja tapahtuu kolmena päivänä viikossa. Pääfokus on sosiaalisessa vahvistamisessa ja ryhmässä oleskelussa.

NonStop-työpajatoiminta on intensiivisempää kuin Startti-valmennus, se tapahtuu viitenä päivänä viikossa ja sen nuorilla on mahdollisuus nostaa työmarkkinatukea (Kelan myöntämä työttömille työnhakijoille suunnattu tuki) työpaja-ajasta. Työpaja-toiminnan aikana nuori saa eri välineitä arjenhallintaan sekä tukea itsenäistymiseen. Välineinä käytetään lyhytaikaisia kursseja oman talouden hallinnasta, oman asunnon etsimisestä sekä ruuanlaitosta. Pääfokus pajatoiminnassa on työ- tai opiskeluelämään siirtymisessä. Paja-aikana nuoret tutustuvat eri alojen työtehtäviin sekä opiske-

luvaihtoehtoihin työ- ja kouluvierailuiden kautta. Suurin osa NonStop-työpajan käyneistä sijoittuvatkin pajajakson jälkeen joko opiskelemaan tai työelämään.

Työvalmennus on tarkoitettu nuorille, joilla on jo selkeä päämäärä ja jotka tarvitsevat vain pientä tukea ja ponnistusta päästääkseen siihen. Työelämävalmentajat tapaavat nuorta pari kertaa viikossa ja auttavat tätä CV:n ja työhakemuksen laatimisessa. Työvalmentajat auttavat nuorta myös työ ja työkokeilu paikkojen etsimisessä, työhaastatteluun valmistautumisessa ja pysyvät nuoren ja työnantajan tukena nuoren siirtyessä työelämään. Kaikki Svepsissä asioineet nuoret saavat tukea myös vuosi lopettamisensa jälkeen. Tällä tavoin nuori saa nopeasti ja matalalla kynnyksellä apua ja tukea jos asiat eivät Svepsistä lähdön jälkeen ole sujuneet toivotulla tavalla.

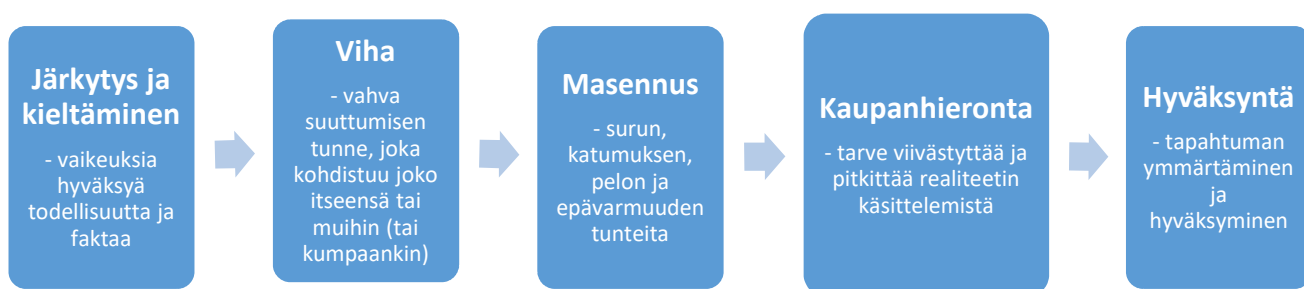
3 KRIISITYÖ

Harva meistä onnistuu elämässään täysin välttämään kriisejä. Kriisejä on monenlaisia. Kyse voi olla läheisen kuolemasta, yllättävästä sairaudesta, sydänsurusta tai kenties ikäkriisistä. Jos kriisin syitä ei voi ratkaista saman tien tai poistaa voi olla hyvä työstää kriisiä keskusteluavulla. Ihminen on verbaalinen olento ja monet kokevatkin puhumisen auttavan. Puhuminen edesauttaa ihmistä näkemään ja jäsentämään ajatuksiaan. Tunnetasolla tilanne voi tuntua sekavalta ja epätoivoiselta mutta puhuessa asiat useasti selkeentyvät ja ihminen pystyy paremmin käsittelemään ja hyväksymään tapahtuneen. Kriisityön keskeinen ajatus onkin tilan ja tuen antaminen kriisiä läpikäyvälle. Kriisityöntekijän päätehtävä on asiakkaan kuunteleminen ja hänen tunteidensa ymmärtäminen ja vahvistaminen. Kriisissä oleva henkilö tarvitsee, että hänen tunteensa otetaan vakavasti ja, että ne tulevat kuulluksi. Ihminen ja hänen kipunsa tullessa nähdyksi ja huomioiduksi, alkaa ajan myötä myös ahdistus laantua ja sekasorron tunne väistyy. Hän rauhoittuu ja alkaa työstää ja käsitellä tapahtumaa (Hammarlund 2004, 13).

3.1 Kriisityön teorioita ja menetelmiä

Kriisi sanalla on kaksi eri määritelmää. Ne ovat traumaperäinen kriisi ja kehityskriisi. Traumaperäisellä kriisillä tarkoitetaan äkillistä kriisiä, joka johtuu usein yllättävästä tapahtumasta tai menetyksestä (esimerkiksi väkivallan uhriksi joutuminen tai läheisen äkillinen kuolema). Kehityskriisi on muutoksesta johtuva kriisi (esimerkiksi avioero tai ikäkriisi).

Kriisityössä kenties käytetyin teoria perustuu Elisabeth Kübler-Rossin esittämään ”Kuoleman asteet” teoriaan. Kübler-Rossin teos ”Raportti kuolemasta: mitä kuolevat voivat opettaa lääkäreille, hoitajille, papeille ja omaisille” mullisti siihen astisen ymmärtämisen kriisin kulusta. Kübler-Ross haastatteli kuolevia ja analysoituaan materiaalin hän havaitsi toistuvan tapahtumaketjun. Hän nimeää viisi vaihetta, joita ihminen käy läpi alkaen siitä, kun ihminen tulee tietoiseksi menetyksestään; 1. Järkytys ja kieltäminen, 2. Viha, 3. Masennus, 4. Kaupanhieronta, 5. Hyväksyntä ja lopullinen vapautus. Vaiheet voivat vaihtaa paikkaa ja kieltämistä voi esiintyä niissä kaikissa (Kübler-Ross 1969, 25–49.) Kriisin kesto vaihtelee myös suuresti. Voimakkuuteen ja keston vaikuttavat laukaisevan tekijän laatu, henkilön psyykkinen vointi ja aiemmat traumat (Hammarlund 2004, 96.) Alla kuvio Kübler-Rossin ”Kuoleman asteista”:

Monet muutkin tutkijat ovat samoilla linjoilla Kübler-Rossin kanssa. Esimerkkinä Johan Cullbergin kirja ”Kris och Utveckling” (1975), jota pidetään tänä päivänä krii-

siavun klassikkoteoksena. Cullberg jakaa kriisin kulun neljään kategoriaan. Nämä ovat; shokkivaihe, reaktiovaihe, korjaamisvaihe ja uudelleen suuntaamisen vaihe (Cullberg 1975, 133–146).

Kriisisavun voi jakaa kolmeen eri kategoriaan; kriisiapuun, kriisi-interventioon ja kriisiterapiaan. Kriisiavulla tarkoitetaan läsnä oloa ja tuomitsemattomuutta kriisissä olevalle henkilölle kohtaan. Kriisiapua annetaan kuuntelemalla, rauhoittamalla ja auttamalla henkilöä käsittämään, että epätodellinen on todellista (Hammarlund 2004, 63). Kriisiapua antava ei tarvitse erityistä koulutusta tehtävään. Tärkeintä on, että avun antaja on henkisesti tasapainoinen ja ei itse tarvitse tukea.

Kriisi-interventio on taas aktiivinen apu, jossa pyritään auttamaan kriisissä olevaa murtamaan kielteiset puolustusmekanismit. Tavoite on herätellä ihminen sokista ja auttaa tätä pääsemään eteenpäin suruprosessissa (Hammarlund 2004, 89).

Kriisiterapiaa antaa terapeutti, joka omaa esimerkiksi psykoterapeutin koulutuksen ja on erikoistunut kriisiterapiaan. Terapian tarkoitus on, että ihminen muistelee traumatisoivaa tilannetta ja siitä nousevia tunteita. Terapeutti auttaa henkilöä käsittelemään ja hyväksymään tapahtuman (Hammarlund 2004, 90).

Vertaistukikeskusteluja voidaan myös käyttää kriisiapuna. Vertaistuellla tarkoitetaan ryhmää ihmisiä, jotka kokoontuvat useamman kerran ja, joilla on samankaltaisia elämäkokemuksia tai elämänvaiheita. Vertaistuki perustuu yhteiseen luottamukseen, kuulluksi tulemiseen ja kuuntelemiseen. Ryhmän jäsenet saavat ja antavat tukea toisilleen. Tapaamisilla on terapeutin vaikutus ja sitä käytetään joko itsessään tai terapian tueksi (Hammarlund 2004, 110–111). Keskustelu etenee tavallisesti niin, että vetäjä aloittaa kysymällä ensimmäiseltä jäseneltä kysymyksen ja tämä saa vastata siihen omaan tahtiin. Jokaiselle jäsenelle esitetään sama kysymys ja jokainen kertoo miten on kokenut tapahtuneen. Vertaistuen periaate on, että jokainen läsnä oleva tuntee olevansa huomattu, kuultu, vahvistettu, osallinen ja kunnioitettu (Hammarlund 2004, 111).

3.2 Kriisityö Suomessa

Suomenkielessä ei ole eri sanoja erilaiselle kriisityölle vaan tällä sanalla tarkoitetaan kaikkea suuronnettomuuksista yhden yksilön kohtaloon. Tässä opinnäytetyössä kes-

kityn ainoastaan yksilötasolla tapahtuvaan kriisiapuun, joten en lähde erittelemään kovin syvästi Suomessa tehtävää kriisiapua. Karkeasti kriisityön Suomessa voi luokitella kolmeen eri tasoon; Valtion kriisivalmiuteen (kriisinjohtamis-suunnitelma esim. suuronnettomuuden tapahduttua), kunnan kriisiapuun (kriisikeskukset ja kunnallinen terveydenhoito) ja kolmannen sektorin antamaan kriisiapuun.

Kunnan kriisiavulla tarkoitan kunnan seuraamaa akuutinkriisityön toimintamallia. Malli on onnettomuuksien ja muiden akuuttien tilanteiden varalle. Ensiapua pitää tarjota uhreille, uhrin omaisille ja pelastajille. Avulla tarkoitetaan psykososiaalisen tuen antamista sitä tarvitseville heti tapahtuman jälkeen. Avun antaminen on pelastuslaissa säädettyä (468/2003) ja Valtioneuvoston asetus pelastustoimesta n:o 787/2003,6§ (Hynninen T., Upanne M. 2006, 7).

Kriisiapua tarjoavat useat eri kolmannen sektorin järjestöt. Järjestöt itse päättävät minkälaista apua he tarjoavat ja mille kohderyhmälle. Esimerkkejä kolmannen sektorin kriisiavusta ovat esimerkiksi; Tukinainen, joka antaa kriisiapua seksuaalisen hyväksikäytön uhreille ja Mielenterveysseura, joka antaa kriisiapua ensisijaisesti mielenterveys kuntoutujille ja muille, joilla on itsetuhoisia ajatuksia. Tässä opinnäytetyössä tulen tutustumaan Krisjouren för Unganin tarjoamaan kriisiapuun sillä heidän kohderyhmänsä ovat nuoret ruotsinkieliset kriisiavun tarpeessa olevat. Myös opinnäytetyöni käsittelee samaa kohderyhmää.

3.3 Helsinki Missio ja Krisjouren för unga

Helsinki Missio on vuonna 1883 perustettu sosiaalialan järjestö, jonka alkuperäinen nimi oli Kaupunkilähetys. Tällöin helsinkiläisten hätä näkyi köyhyyden, ruuan ja asuntojen puutteena. Kansalaisjärjestön alkuperäinen tavoite oli;

”Hengellisen ja ruumiillisen hädän poistaminen niiden parista, jotka olivat vieraantuneet kristillisestä elämästä. Heitä ovat orvot, kodittomat, sairaat, köyhät, juomarit, entiset vangit ja langenneet. Heitä kaikkia tulee suojella, auttaa ja hoitaa jakamalla aineellista apua ja hengellistä ravintoa

Nykypäivänä Helsinki Mission fokus on ennaltaehkäistä yksinäisyyttä ja auttaa yksinäisyyttä kokevia ihmisiä. Järjestön toiminta-alaa ovat seniorit, nuorten kriisityö, lapsiperheet ja erikoisryhmät. Järjestössä työskentelee noin 90 työntekijää ja lähes 700 vapaaehtoista. Helsinki Mission rahoitus on monikanavainen ja se koostuu yksityislahjoituksista, yrityslahjoituksista, säätiöistä, RAY:stä ja Helsingin kaupungin tuesta.

Nuorten kriisipiste aloitti toimintansa vuonna 1993, ruotsinkielinen Krisjouren taas avasi ovensa vuonna 2005. Kriisi apua on näin ollen tarjolla sekä suomeksi että ruotsiksi. Ruotsinkielisellä puolella työskentelee neljä kriisityöntekijää ja suomenkielisellä seitsemän kriisityöntekijää. Vuonna 2015 Nuorten kriisipisteellä oli 3117 asiakastapaamista ja 747 nuorta sai lyhytkestoista keskusteluapua. Ruotsinkielisellä puolella luvut olivat 939 asiakastapaamista ja 139 nuorta sai lyhytkestoista keskusteluapua (Helsinki Mission vuosikertomus 2015).

Krisjouren järjestää erilaisia vertaistukiryhmiä, tukihenkilö toimintaa, ryhmiä, kouluyhteistyötä (mm. tutoreiden kouluttaminen). Tärkeimpiä Krisjourenin palveluista on lyhytkestoinen terapeutinen keskusteluapu. Ohessa kuvio Krisjourenin palveluista;

Keskusteluapua voivat saada yksilöt, pariskunnat, perheet ja ryhmät. Asiakas ei tarvitse lähetettä tai diagnoosia päästäkseen Krisjourenin asiakkaaksi. Asiakkaaksi päästään päivystyksen kautta, joka on auki maanantaista torstaihin aamupäivisin. Silloin voi joko soittaa tai tulla käymään. Kaikki palvelut ovat maksuttomia. Asiakkaat kärsivät usein henkisestä pahoinvoinnista ja syrjäytymisestä sekä yksinäisyyden tunteista. Yleisimpiä tunteita ovat ahdistus ja alakuloisuus.

4 YHTEISTYÖ

Kaikessa yksinkertaisuudessaan yhteistyö tarkoittaa työtä, jota tehdään yhdessä, taakkaa, joka jaetaan, jotta tulos olisi kaikille osapuolisille antoisa. Yhteistyö on jo vuosia ollut in-sana. Sana, jota käytetään useissa asiayhteyksissä sillä se kuulostaa viehättävältä ja on tarpeen esimerkiksi työyhteisöissä, joissa asioita tehdään yhdessä. Työpaikkailmoituksissa haetaan aina yhteistyökykyistä ihmistä. Myös koulu- maailmassa yhteistyökyky on tärkeää. Oppilaitokset tekevät yhteistyötä esimerkiksi palveluiden tarjoajien sekä työpaikkojen (harjoittelupaikkojen) kanssa. Myös oppilaat opiskelevat yhteistyötä tehden. Tämä näkyy erilaisina ryhmätöinä ja projekteina. Yhteistyökykyä vaaditaan nykypäivänä lähes jokaisella alalla.

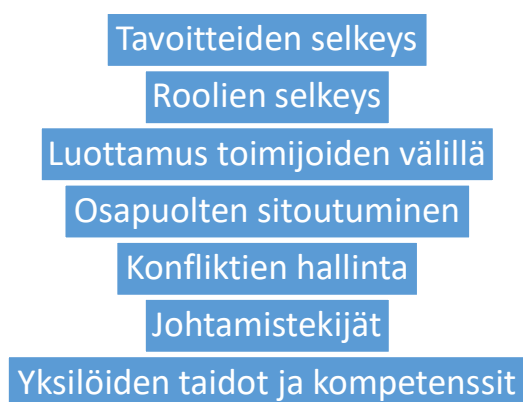
4.1 Yhteistyön teoria ja menetelmiä

Yhteistyö on sanana abstrakti ja sitä voidaan tulkita monella eri tavalla. Yhteistyöllä voidaan tarkoittaa esimerkiksi tiedon antamista, yhteisten tavoitteiden saavuttamista, työtä jota tehdään yhdessä tai pidempiaikaista yhdessä tekemistä. Tutkijat ovat yhtä mieltä siitä, että yhteistyötä tehdään, kun osapuolet eivät pysty suoriutumaan tehtävästä yksin ja näin ollen he oppivat arvostamaan toistensa näkemyksiä. Yhteistyölle ominaista on päätöksenteko osapuolisten kesken ja yhteisvastuun kantaminen tuloksista.

Yhteistyö liittyy aina tiettyyn asiayhteyteen. Esimerkiksi koulukuraattorin ja koulun terveydenhoitajan yhteistyö; tässä asiayhteytenä on koulu ja nuoren hyvinvointi. Näin ollen yhteistyö liikkuu aina tietyssä kontekstissa ja sitä on vaikeata irrottaa ilmiöstään.

Tästä syystä olemassa olevat yhteistyön tutkimukset keskittyvät pitkälti yhteistyön rakenteisiin ja prosesseihin.

Yhteistyön onnistumiseksi on nimetty erilaisia edellytyksiä, näitä ovat (Aira 2012, 18);

4.2 Svepsin ja Krisjourenin yhteistyö

Krisjouren ja Sveps ovat jo monta vuotta tehneet yhteistyötä. Yhteistyö näkyy kolmella eri tavalla. Svepsin nuoret ovat saaneet keskustelu- ja kriisiapua Krisjourenilta. Keskusteluapu on tukenut heidän henkistä hyvinvointiaan ja jaksamista Svepsin toiminnassa. Toinen yhteistyötapa on ollut Krisjourenin tarjoamat suljetut vertaistukiryhmät, joista on ollut paljon tukea ja hyötyä Svepsin nuorille. Kolmas ja ehkä näkyvin yhteistyö tapa on ollut kurssimuotoinen Balans i Livet, jonka Krisjouren on järjestänyt Svepsin nuorille kahdesti vuodessa (kerran keväällä ja syksyllä). Kurssiin kuuluu viisi kertaa, joissa on viisi eri teemaa. Kurssin tarkoituksena on antaa nuorille tietoa elämänhallinnasta, itsetunnosta sekä tunteiden analysoinnista ja hallinnasta.

5 KEHITTÄMISTYÖN TARKOITUS, TEHTÄVÄ JA MENETELMÄT

Yhteistyö Svepsin ja Krisjouren välillä on toiminut sujuvasti monen vuoden ajan ja monet nuoret ovat löytäneet apua toisen järjestön palveluista. Valitettavasti keskusteluapua varjostaa itsepäisesti pinttynyt ajatus häpeästä ja heikkoudesta ja tämän takia monet nuoret välttelevät avun hakemista vaikka siitä olisi heille hyötyä. Tästä syystä sekä Sveps että Krisjouren päättivät kokeilla uutta yhteistyötapaa eli höntsäfutista. Toiveena oli, että nuoret kokisivat yhteyden löytämisen helpommin yhteisen tekemisen kautta kuin esimerkiksi virallisesta infotilaisuudesta tai paperisesta flaijerista/mainoslehtisestä.

Tavoite olisi siis löytää tapa madaltaa kynnystä keskusteluavun hakemiseen niille nuorille, joille perinteiset ja jo käytössä olevat tavat eivät ole tepsineet. Samalla nuoret innostuisivat liikkumaan ja olemaan ulkona. Opinnäyteteksymyksen keskeinen kysymys oli: Miten vaihtoehtoinen tiedottaminen höntsäfutiksen kautta näkyy nuorten tietoisuudessa (toisesta järjestöstä) ja halussa tutustua toisen tarjoamiin palveluihin?

Näin ollen opinnäytetyöni tarkoitus oli uuden tiedon tuottaminen ja tämän tiedon analysointi ja arviointi. Tehtäväni oli;

1. Selvittää miten paljon tietoa Svepsin nuorilla oli Krisjourenista ennen höntsäfutista
2. Olla mukana höntsäfutis tapaamisissa ja arvioida miten tapaamiset onnistuivat
3. Selvittää paraniko nuorten tieto Krisjourenin palveluista höntsäfutiksen ansiosta
4. Arvioida oliko höntsäfutiksesta hyötyä ja jos oli, niin miten se näkyi

5.1 Kehitystyössä käytetyt menetelmät

Laadullinen menetelmä pyrkii ymmärtämään tutkittavaa ilmiötä havainnoimalla ilmiötä ilmiön luonnollisessa ympäristössä. Tavoitteena on tuottaa tietoa tarkastettavasta ilmiöstä ja ilmiön vaikutuksista (Lukkarinen 2001, 221). Laadullista tutkimusta ei voi

irrottaa tutkijasta, sillä tutkimus perustuu tutkijan tulkintaan näkemäänsä ja perustuu hänen päättelyyn. Tutkimustapa ei ole objektiivinen sillä se on sidoksissa tiettyyn aikaan, paikkaan sekä tutkijaansa. Tästä syystä tutkimusta voi olla hankalaa toistaa ja siksi on tärkeä olla myös muita mittapuita joiden varassa voidaan myös arvioida analyysin onnistuneisuutta (Mäkelä 1990, 47).

Inspiroiduin laadullisesta lähestymistavasta sillä halusin saada monivivahteisen ymmärryksen höntsäfutiksen vaikutuksista. Laadullinen tutkimustapa ei perustu tiettyyn teoriaan ja näin ollen siltä puuttuu tarkasti määritellyt menettelytavat ja raamit. Tutkimukseni tietopohja rakentuu ryhmäkeskusteluista sekä havainnoista höntsäfutis tilanteissa. Lomakekyselyitä analysoidessa käytin määrällisen lähestymistavan tyypisiä menetelmiä. Näin ollen sain selkeää/helppolukuista tietoa Höntsäfutiksen vaikutuksista.

5.2 Menetelmät; lomakekyselyt ja ryhmähaastattelut

Lomakekysely on tavallinen tapa kerätä tietoa erilaisista yhteiskunnasta ja ihmisistä kumpuavista ilmiöistä. Tutkija esittää vastaajalle kysymyksiä lomakkeen välityksellä ja lomake toimii mittausvälineenä. Kysymykset ovat poikkeuksetta sanallisia, mutta vastaukset voivat olla joko numeerisia tai sanallisia, jotka tutkija muuntaa numeeriseksi analysointivaiheessa. Tästä syystä lomakekysely luokitellaan määrälliseksi tutkimustavaksi, jossa sovelletaan tilastollisia menetelmiä (Vehkalahti 2008, 11–13).

Kysymysten laatimiseen ja järjestykseen kannattaakin paneutua kunnolla. Kaikki uusi tieto perustuu kysymiseen ja tiedon saa ainoastaan kysymällä oikeat kysymykset. Ensinnäkin kysymyksen pitää olla osuvasti muotoiltu ja toiseksi kysymykseen pitää saada mitattavissa oleva vastaus (Mäkelä 1990, 31).

Kyselyn tekijän tulee myös kiinnittää huomionsa pariin seikkaan ennen analysointivaihetta; Edustavatko kyselyyn osallistuneet perusjoukkoa? Onko vastausprosentti riittävä? Mittasivatko kysymykset tutkittavia asioita?

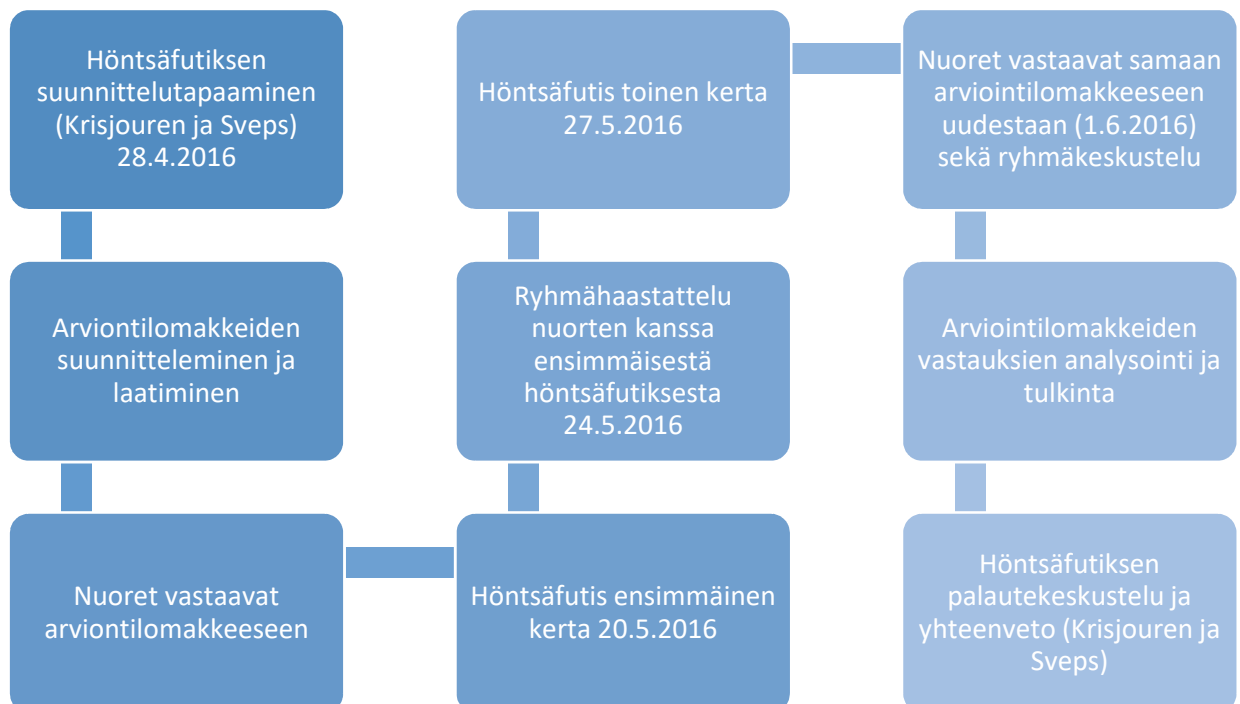
Ryhmähaastattelut sopivat erityisen hyvin, kun kohteena ovat haastateltavien mielipiteet. Se on myös tehokas tapa sillä samalla kerralla voi saada monen haastateltavan mielipiteet. Yksilöhaastatteluita kritisoidaan siitä, että haastattelijalla voi mahdollisesti olla liian suuri vaikutus itse haastattelun kulkuun ja näin ollen saatuihin vastauksiin.

Ryhmähaastatteluissa haastattelija on enemmän sivulta katsoja, jonka tehtävänä on ohjata keskustelua tutkittaviin ilmiöihin. Haastattelija ei samassa määrin vaikuta mitä asioita tuodaan esille ja millä tavalla. Ryhmä luo itse oman dynamiikkansa ja näin ollen ilmapiiri on luonnollisempi (Mäkelä 1990, 264).

5.3 Opinnäytetyön suunnitelma

Kehittämistyöni aineiston keräsin lomakekyselyitä käyttäen ja ryhmähaastatteluilla. Aineistoni on rajattu, otos koostuu 9 nuoresta. Samat nuoret ovat sekä haastatteluis- sa että lomakkeissa. Haastattelut olivat ryhmäluonteisia (ennen ja jälkeen höntsäfutiksen). Haastatteluissa pyrin saamaan tietoa siitä mikä nuorten mielestä toimi ja mikä ei höntsäfutiskonseptissa. Käytän myös ohjaajien kokousten pöytäkirjoja hyväkseni. Osallistuin myös itse höntsäfutistapaamisiin ja dokumentoin havaintoni valokuvilla ja muistiinpanoilla.

Materiaalin kerättyäni aloitin sen analysoinnin ja tulkitsemisen tietopohjaan nojaten. Alla hahmotelma materiaalin keräämisen eri vaiheista:

6 KEHITTÄMISTYÖN TOTEUTUS

Tieto höntsäfutispilotista odotti minua työ sähköpostissani palattuani töihin äitiyslomalta. Krisjourenin tiimivastaava Robert Nilsson oli lähestynyt Svepsiä sähköpostitse uudella ideallaan. Hän kirjoitti näin 8.2.2016;

”Tanken är att vi tillsammans, en gång i veckan, skulle träffas med de klienter som så önskar och då ”träna”. Träningen skulle bestå i att personal och klienter gemensamt spelar fotboll på någon grusplan, spelar boboll, boule, basket eller kanske innebandy. Det är inte frågan om träning i sig utan att vi tillsammans försöker ge dessa klienter ett första incitament till att nå den förändring de själva vill men inte klarar av att starta.”

Tästä lähtikin ajatus höntsäfutiksesta lopputyönäni. Svepsin esimies Tariku Ahlfors hyväksyi ideani ja näin ollen Sveps toimii opinnäytetyöni tilaajana. Seuraava askel olikin pitää yhteinen kokous höntsäfutispilotista. Kokous pidettiin Svepsin tiloissa 28.4.2016. Kokouksessa päätettiin pitää kaksi höntsäfutispilotti kertaa Toukokuussa 2016. Paikaksi valikoitui Sinebrychoffin puisto Helsingin keskustassa siitä syystä, että molemmat järjestöt sijaitsevat sen läheisyydessä ja näin ollen nuorilla ei pitäisi olla suuria vaikeuksia päästä paikalle. Samalla päätettiin myös, että Krisjouren järjestää tapahtuman ensimmäisenä kertana ja Sveps toisena. Järjestelyihin kuuluisi ohjelman suunnittelu ja toteuttaminen sekä välipalan tarjoilu.

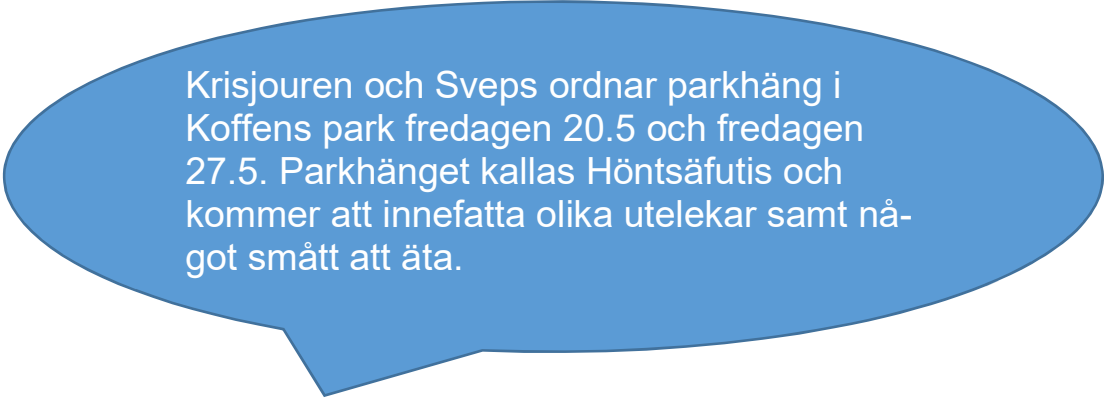
6.1 Lomakekyselyn suunnittelu ja laatiminen

Seuraava vaihe oli lomakekyselyn teettäminen. Halusin käyttää samaa lomaketta ennen ja jälkeen höntsäfutiksen. Syynä tähän oli se, että vastausten vertailu ja luokittelu helpottuisi jos lomakkeiden kysymykset olisivat identtiset. Tämä tosin vaikeutti lomakkeen laatimista. Vastausten piti olla vertailtavissa ja lisäksi halusin, että lomake

olisi helposti luettavissa ja ymmärrettävissä sillä monet Svepsin nuoret kärsivät erilaisista luku- ja keskittymisvaikeuksista. Teetin kaksisivuisen helposti ymmärrettävän lomakkeen, joka alkoi saatetekstillä. Päättelin, että pystyisin helposti vertaamaan vastauksia numero 7 ja 9. Kysymys 7 pyrkii saamaan tietoa miten hyvin nuori kokee tuntevansa Krisjouden palveluita ja kysymys 9 pyytää nuorta ruksaamaan Krisjouden palveluita. Päättelin, että näissä kahdessa kysymyksissä pitäisi nähdä muutos ennen ja jälkeen jos höntsäfutispilotti onnistuisi. Päätin myös teettää lomakkeet erivärisinä, jotta olisi selkeämpää, mikä lomake oli ennen ja jälkeen. Näin ollen en vahingossa sekoittaisi niitä (ennen lomake oli valkoinen ja jälkeen oranssi). Otosryhmäkoostui yhdeksästä nuoresta, jotka täyttivät lomakkeen kahteen otteeseen anonymisti. Eli yhteensä lomakkeita oli 18 kappaletta (malli lomakkeesta, liite 1).

6.2 Höntsäfutiksen esittely nuorille ja ensimmäisen lomakkeen täyttäminen

Höntsäfutiksen raamien ja lomakkeen laatimisen valmistuttua esittelin höntsäfutiksen nuorille. Kerroin heille, että kyseessä oli yhteistyö projekti Svepsin ja Krisjouden välillä. Kerroin samalla, että suunnittelin tekeväni opinnäytetyöni höntsäfutiksesta ja kyselin jos jotkut nuoret olisivat halukkaita täyttämään lyhyen anonymin kyselylomakkeen ennen ja jälkeen höntsäfutiksen. Pyytäisin samoja nuoria osallistumaan pariin ryhmähaastatteluun höntsäfutistapaamisten jälkeen. Nuoret pysyisivät anonymieina ja he esiintyisivät ryhmänä kehittämistyössäni. Ketään ei eriteltäisi eikä ketään pystyisi tunnistamaan projektin kautta. Yhdeksän nuorta innostui osallistumaan ja näihin nuoriin työni perustuu. Lomakkeen saateteksti kuului suurin piirtein samalla tavalla kuin millä esittelin sen nuorille. Tässä osa saatetekstistä;

Krisjouden och Sveps ordnar parkhäng i Koffens park fredagen 20.5 och fredagen 27.5. Parkhänget kallas Höntsäfutis och kommer att innefatta olika utelekar samt något smått att äta.

6.3 Ensimmäinen höntsäfutis kerta (20.5.2016)

Tapasimme aurinkoisena perjantai iltapäivänä Koffinpuistossa. Mukana oli suurehko ryhmä Svepsiläisiä, joka koostui 10 nuoresta ja 5 ohjaajasta. Yksi nuori oli kokenut tilanteen liian ahdistavana ja päättänyt jättämään tapahtumaan väliin. Krisjourenista oli paikalla 2 kriisityöntekijää eikä yhtään asiakasta. Picnicviltti oli levitelty ruoholle ja tarjolla oli pientä purtavaa sekä juotavaa. Kriisityöntekijät esittelivät lyhyesti itsensä ja Krisjourenin toiminnan. Tämän jälkeen joimme kahvit ja nuoret järjestettiin neljään ryhmään. Ryhmittäin he siirtyivät yhdestä pisteestä toiselle (pisteitä oli kolme). Pisteissä hypättiin hyppynarua, heitettiin palloa ja pelattiin mölkkyä. Nuoret nauroivat ja vaikuttivat pitävän hauskaa. Jotkut nuoret eivät halunneet olla mukana kilpailussa ja makoilivatkin auringossa tai istuivat puun rungon varjossa. Nämä nuoret olivat suurimmalta osalta Svepsin Startti-valmennuksen nuoria. Höntsäfutistapaaminen kesti noin tunnin ja 15 minuuttia, jonka jälkeen nuoret saivat jäädä keskustelemaan kriisityöntekijöiden kanssa tai poistua viikonlopun viettoon. Kukaan nuorista ei jäänyt puhumaan kriisityöntekijöille. (Kuvia höntsäfutiksesta, liite 4).

6.4 Ensimmäinen ryhmähaastattelu (24.5.2016)

Olin laatinut löysän haastattelurungon ryhmähaastattelua varten (liite 3). Kaiken kaikkiaan nuoret kokivat ensimmäisen höntsäfutis kerran onnistuneeksi, negatiivista palautetta sai kilpailuasetelma. Lisää haastattelusta jaksossa 7 (kehittämistyön tulokset).

6.5 Toinen höntsäfutis kerta (27.4.2016)

Jälleen aurinkoinen päivä Koffinpuistossa ja picnic viltti tarjoiluineen. Paikalla oli 12 nuorta ja 5 ohjaajaa Svepsistä. Krisjouren för Unganista oli paikalla yksi kriisityöntekijä eikä yhtäkään nuorta. Tällä kertaa oli Svepsin vuoro tarjota syötävää ja ulkoleikkijä. Nuorten antaman palautteen takia kilpailevat leikit jätettiin sikseen ja niiden sijaan oli sosiaalisia taitoja ja ryhmädynamiikkaa parantavia harjoituksia. Draamapedagogi Lotta Ora Svepsistä oli vastuussa ohjelman laatimisesta ja vetämisestä. Jälleen kuului naurua ja hauskanpitoa ja jälleen jotkut nuoret vetäytyivät leikistä sivummalle. Höntsäfutis kesti noin tunnin, jonka jälkeen kaikki nuoret poistuvat puistosta.

6.6 Ryhmähaastattelu ja lomakkeiden täyttö

Haastattelu sujui mukavasti ja nuoret kertoivat pitävänsä höntsäfutista hauskana ja toimivana ideana. He kertoivat nauttivansa ulkoilusta ja vapaamielisestä yhdessäolosta.

6.7 Aineiston analyysi

Aloitin aineiston tutustumiseen selailemalla ja katselemalla miltä aineiston tiedot näyttivät. Varmistin samalla, että aineisto oli puutteeton ja eheä. Aineisto koostui lomakevastauksista (yhdeksän kappaletta ennen höntsäfutista ja yhdeksän kappaletta höntsäfutuksen jälkeen) sekä päiväkirja muotoon kirjoitetut havainnot ryhmähaastattelusta ja höntsäfutis tapaamisista.

Tutustumisen jälkeen aloitin aineiston luokittelun ja tiivistämisen. Lomakkeen kohdalla tämä tarkoitti tiedon muuntamista numeeriseksi taulukkoja käyttäen. Taulukkojen avulla pystyin tekemään histogrammeja sekä ympyräkaavioita aineiston tuloksista (liite 2). Päiväkirjan kohdalla tiivistäminen tarkoitti sen laittamista kronologiseen järjestykseen. Järjestyksen ollessa kunnossa tutustuin materiaalin useamman kerran ja poimin sieltä uudelleen esiintyviä ilmiöitä ja poikkeavaisuuksia.

Tällä tavoin sain sekä määrällistä että laadullista tietoa työn kulusta ja tuloksista.

7. KEHITTÄMISTYÖN TULOKSET

Aineistoa selaillessa minulla alkoi olla aavistus millaisia tuloksia höntsäfutiskokeilu tuottaisi. Kuitenkin vasta analysoinnin valmistuttua minulle valkeni lopullinen tulos. Alla on tietoa lomakkeista ja ryhmähaastattelun tuloksista.

7.1 Lomakkeista saadut tulokset

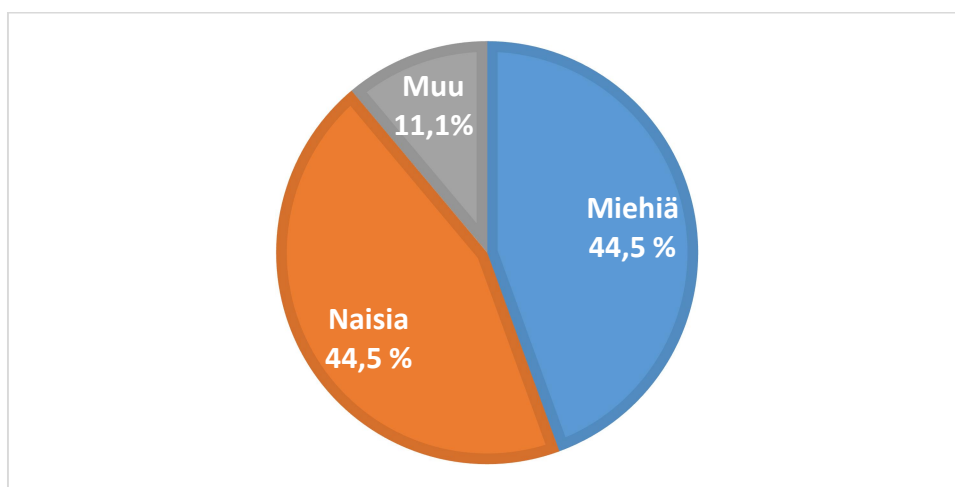
Lomakkeessa kartoitettiin nuoren sukupuoli, ikä, kotikunta, koulutustausta, mitä tukia/avustuksia nuori saa, onko nuori tällä hetkellä/ollut aiemmin Krisjoudenin asiakas, miten hyvin hän kokee tuntevansa Krisjoudenin palvelut, jos hän ei ole ollut tai ole Krisjoudenin asiakas niin miksi ja mitä palveluita hän uskoo Krisjoudenin tarjoavan.

7.2 Osallistuneet henkilöt

Osallistuneet henkilöt edustivat hyvin Svepsin perusjoukkoa. Svepsin perusasiakas on n. 20-vuotias helsinkiläinen nuori, joka on keskeyttänyt ammattiopintonsa (Sveps årsberättelse 2015).

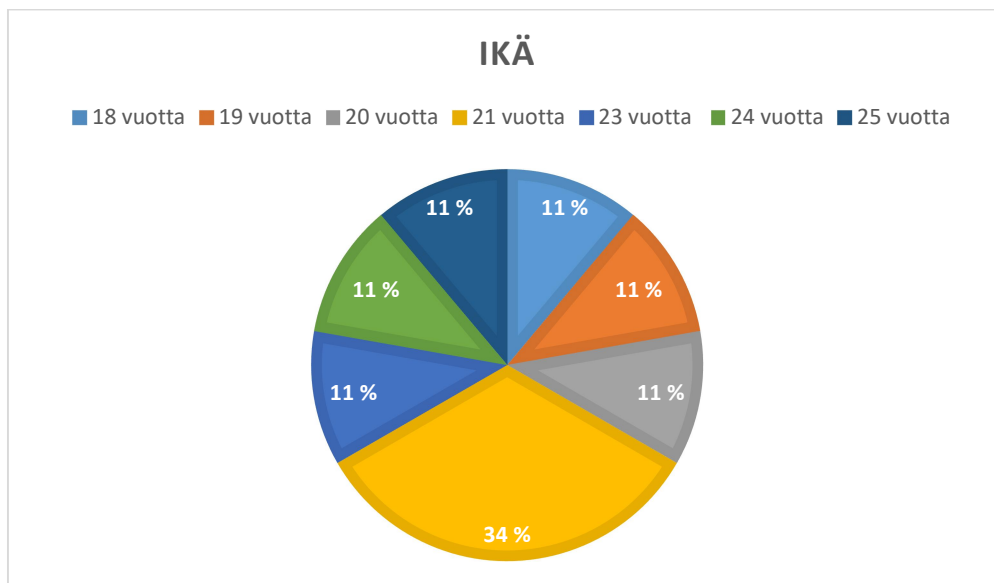
Alla pari kaaviota, josta näkyy perustietoa osallistuneista henkilöistä;

Kysymys 1. Sukupuolijakauma

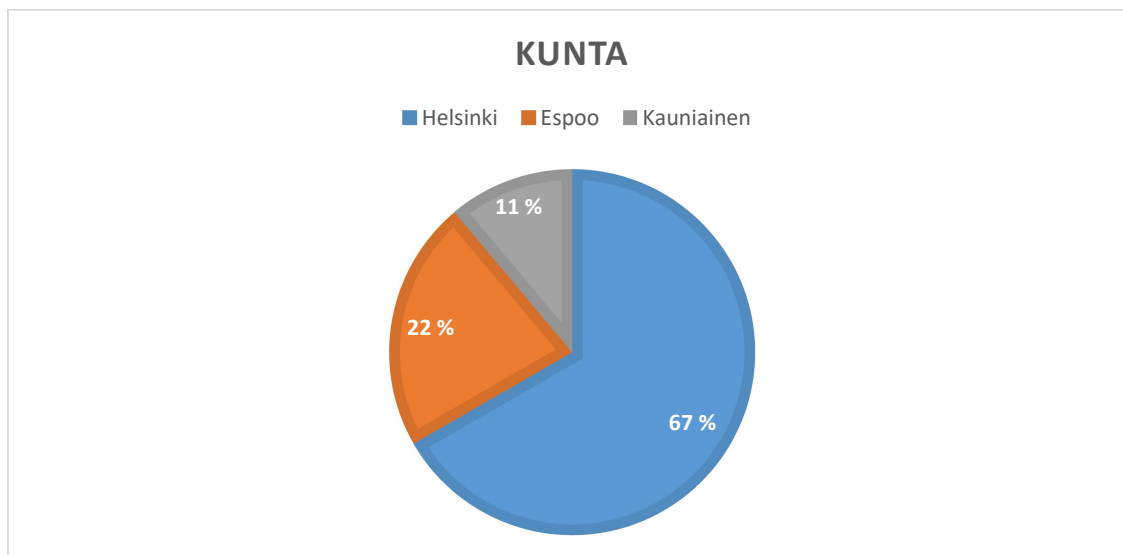
Sukupuolijakauma oli tasainen. Ryhmässä oli yksi nuori joka ei kokenut nais- tai miessukupuolta omakseen, joten hän esiintyy kaaviossa kohdassa "muu".

Kysymys 2. Ikä

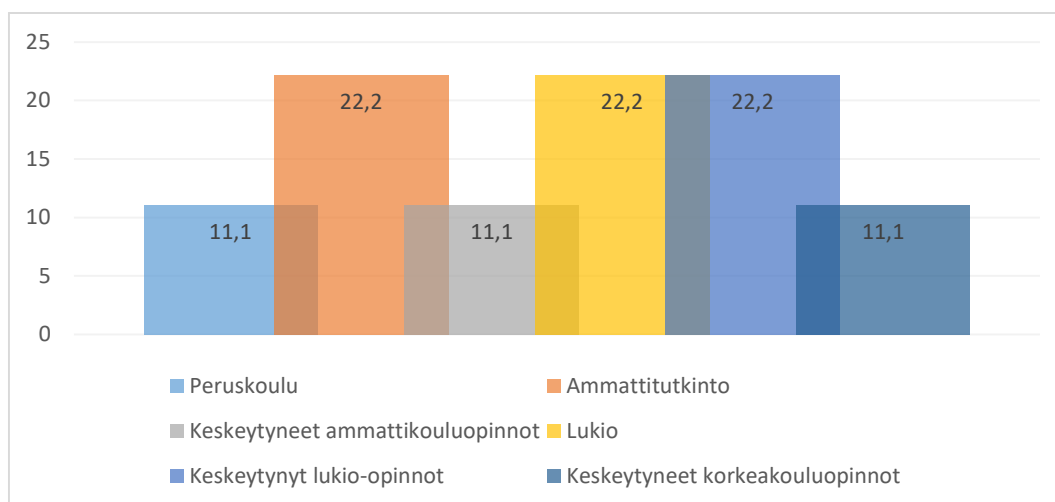
Ikähaarukka ulottui 18 – 25 vuotiaisiin. Kaikissa paitsi yhdessä ryhmässä edustajia oli yksi. 21-vuotiaita oli kolme nuorta.

Kysymys 3. Kunta

Svepsin palvelut ovat tarkoitettu kaikille pääkaupunkiseudun nuorille. Höntsäfutista-
paamisissa ei ollut mukana nuoria Vantaalta tai Kirkkonummelta. Näin ollen nämä
kunnat puuttuvat kaaviosta. Helsinkiläiset nuoret olivat suurin mukana ollut ryhmä.

Kysymys 4. Koulutustausta

Koulutustausta oli aika tasainen, kuten yllä olevasta histogrammista näkyy. Suurimmalla osalla oli joko ylioppilas- tai ammattitutkinto tai sitten he olivat keskeyttäneet ammattiopintonsa.

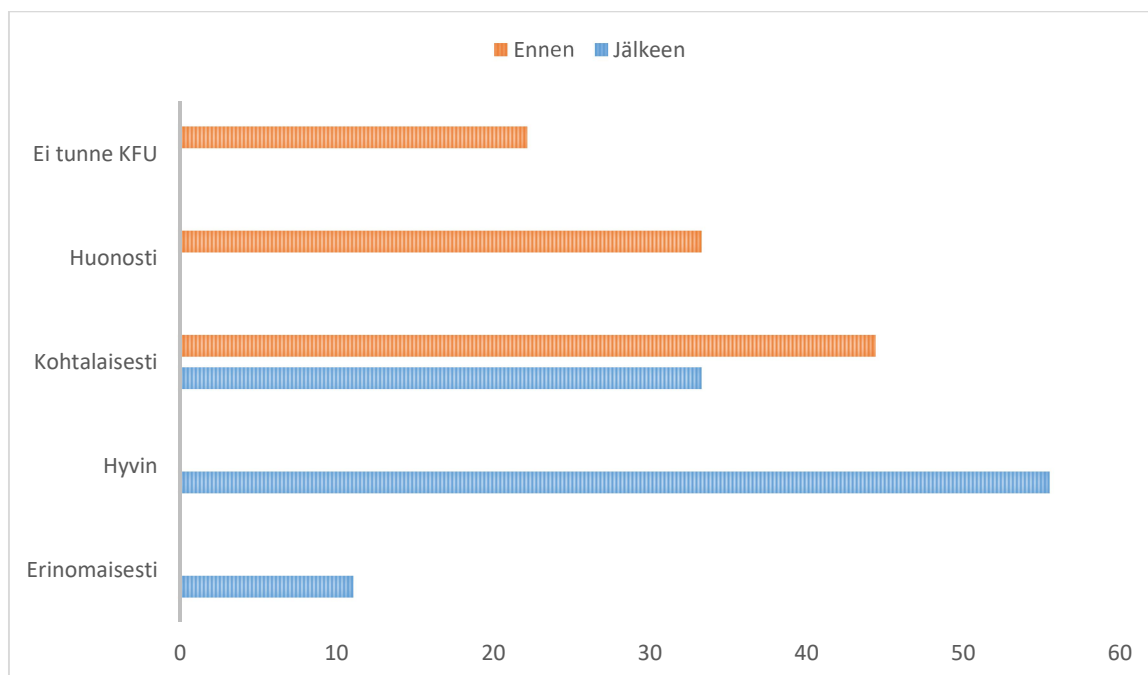
Lomakkeen vastauksista selvisi myös, että kaikki nuoret saivat jonkinlaista tukea/avustusta. Eniten oli työmarkkinatukea saavia (5/9), jonka jälkeen toiseksi tavallisimmin avustus oli toimeentulotuki (2/9). Selvisi myös, että kukaan nuorista ei ollut tällä hetkellä tai aiemmin ollut Krisjoudenin asiakas. Syy tähän selvisi kysymyksen kahdeksan vastauksista. Suurin osa nuorista (5/9) sai keskusteluapua muualta. Pieni osa nuorista ei kokenut tarvitsevänsä apua ja yksi koki tarvitsevänsä, mutta ei ollut tietoinen Krisjoudenin palveluista.

7.3 Nuorten tietoisuus Krisjoudenista ja tiedon karttuminen höntsäfutiksen myötä

Olennainen osa työtäni oli, selvittää minkälainen tietopohja nuorilla oli Krisjoudenista (ennen höntsäfutista ja muuttuiko tietopohja höntsäfutiksen myötä). Tiedon saamiseksi esitin lomakkeessa kaksi kysymystä, jotka mittasivat nuorten tietämystä Krisjoudenista ja sen palveluista. Analysointivaiheessa vertasin vastausten tuloksia. Ensimmäinen näistä kahdesta kysymyksestä kuului näin;

Hur bra känner du till Krisjovens tjänster / Miten hyvin sinä tunnet Krisjoudenin palvelut?

Näin nuoret vastasivat ennen ja jälkeen höntsäfutiksen (kysymys 7);

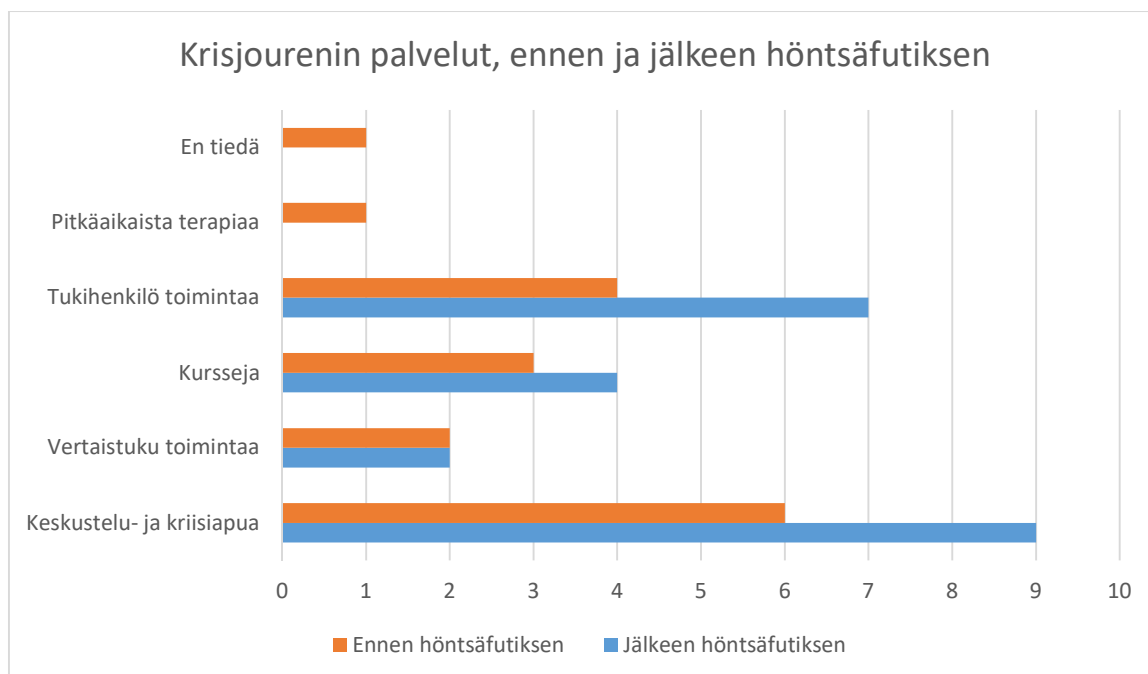

Kaaviosta selviää, että ennen höntsäfutista nuoret kokivat tietonsa Krisjoudenista olemattomina, huonoina tai kohtalaisina. Höntsäfutiksen jälkeen tuntemus oli selvästi parantunut, nuoret kokivat tietonsa olevan hyviä tai jopa erinomaisia. Tietoja mittasin myös kysymyksellä yhdeksän. Tällä kysymyksellä halusin tietää mitä palveluita nuoret uskoivat Krisjourenilla olevan. Vastauksista voi päätellä nuorten mielikuvia Krisjourenista ja myös markkinoinnin onnistumisen ennen ja jälkeen höntsäfutiksen. Krisjouren tarjoaa kaikki listassa olevat palvelut paitsi ”pitkä-aikaista terapiaa” joka näin ollen on kompakysymys.

Kysymys kuului;

Vilka tjänster tror du att Krisjouren erbjuder, krusa i ett eller fler alternativ / Mitä palveluita uskot Krisjourenilla olevan, rastita yksi tai useampi vaihtoehto

Tässä kaaviossa kysymyksen vastaukset;

Kahdesta ylläolevasta kaaviosta selviää, että nuorten tietämys Krisjouden palveluista oli selvästi kohentunut höntsäfutiksen myötä. Nuoret itse kokivat tuntemuksensa parantuneen. He pystyivät paremmin ja tarkemmin valikoimaan lomakkeesta mitkä palvelut olivat Krisjouden ja mitkä eivät. Tämä näkyy ”Krisjouden palvelut, ennen ja jälkeen höntsäfutiksen” kaaviossa kohdassa ”En tiedä” ja ”Pitkäaikaista terapiaa”. Höntsäfutiksen jälkeen kukaan nuorista ei kokenut olevansa tietämätön yhdestäkään palvelusta. Kukaan nuorista ei myöskään enää liittänyt ”pitkäaikaista terapiaa” Krisjouriin. Kaikki nuoret tiesivät höntsäfutiksen jälkeen, että Krisjoudenista saa kriisi- ja keskusteluapua tarvittaessa. Suurin osa tiesi myös, että krisjouden järjestää tuki-henkilötoimintaa tarvittaessa. Vertaistukitoiminnan tietämys pysyi ennallaan. Nuoret, jotka eivät tienneet siitä ennen höntsäfutiksen, eivät myöskään tienneet siitä höntsäfutiksen jälkeen. Tästä voi päätellä, että vertaistukitoimintaa ei esitelty riittävän hyvin ja tarkasti höntsäfutiksen aikana. Kaiken kaikkiaan voimme päätellä, että höntsäfutiksen tavoite täyttyi ainakin tiedon kartuttamisen osalta. Kaikki tietämys parantui paitsi vertaistuen kohdalla.

7.4 Ryhmähaastatteluista saadut tulokset

Järjestin kaksi ryhmähaastattelua. Molemmat tapahtuivat höntsäfutiksen jälkeen. Olen kategorisoinut nuorten huomioita ja mielipiteitä neljään eri luokkaan; puistoympäristö, ruokatarjoilu, ulkoiluaktiviteetit ja muuta huomiota.

Puistoympäristöstä nuoret kertoivat enimmäkseen positiivisia huomioita. Nuoret kertoivat pitävänsä ulkoilusta. He kiittelivät Koffarin ympäristöä ja sääolosuhteita. Negatiivisena koettiin wc:n puuttuminen;

"Kiva väder!"

”Det var roligt
att vara ute.”

”Det fanns ingen toalett! Jag var jätte kissnödig efter allt kaffe.”

Nuorille ruokatarjoilu oli tärkeä seikka ja siitä tulikin useita huomioita;

"Goda jordgubbar!"

"Bra att kaffe int
tog slut"

"Kiva att äta ute!"

Ulkoaktiviteeteistä nuorilla oli sekä positiivista että negatiivista sanottavaa. Jotkut kokivat leikit hauskoina ja viihdyttävinä ja toiset taas kokivat ne lapsellisina ja kilpailuasetelman ahdistavana;

"Roligt med hopprep! Det har jag senast gjort i lågstadie."

"Det var för barnsligt, för mycket lek."

"Hellre futis eller badis"

Muut huomiot liittyivät yleiseen tunnelmaan ja nuorten huomaamiin seikkoihin;

"Kändes håsit"

"Var där nån från Krisjouren?"

"Jag får bara ångest av sådana tävlingar"

Oli kiinnostavaa huomata että nuoret panivat merkille, että Krisjourcenista ei saapunut paikalle muita kuin kriisityöntekijöitä. Tämä selvästi herätti ihmetystä Svepsin nuoris-
sa. He kokivat myös painetta ja ahdistusta kilpailuasetelmasta. Tämä näkyi muun
muassa kiireen ja ahdistuksen tuntemuksina sekä joidenkin kohdalla leikkien väliin
jättämisenä.

Haastatteluista nousi enemmän positiivisia ajatuksia ja tuntemuksia höntsäfutista
kohtaan kuin negatiivisia. Suurin osa nuorista viihtyi ulkona yhdessä asioita tehden.
Kukaan ei maininnut, että tilanne olisi tuntunut infotilaisuudelta vaan kaikki mielivät
sen yhdessä tekemisenä. Kukaan ei myöskään kiinnittänyt huomiota liikkumiseen,
jonka alun perin ajateltiin voivan herättää ahdistusta. Tästä voi päätellä, että nuoret
eivät huomanneet liikkuvansa, kun liikunta tapahtui leikkien ja hauskojen tehtävien
muodossa.

8. JÄLKIPOHDINTA

Tämä opinnäytetyö lähti yhden ihmisen ajatuksesta. Ajatuksena, jonka langan hän
heitti yhteistyökumppaneilleen. Lanka piteni ja näyttäytyi kokouksina, lomakkeina,
haastatteluina, höntsäfutiksena ja loppujen lopuksi päättyi tähän opinnäytetyöhön.
Svepsin ja Krisjourcenin palautekeskustelussa Elokuussa 2016 Krisjouden kertoi, että
heillä ei ollut kiinnostusta tältä erää jatkaa höntsäfutista. Syyt liittyivät resurssien
puutteeseen ja syksyn sekä kylmien säiden saapumiseen. He ehdottivat, että kat-
soisimme keväällä tilannetta uudestaan. Sveps puolestaan oli valmis jatkamaan
höntsäfutista etenkin nähtyään, että höntsäfutis madalsi nuorten kynnystä siirtyä Kris-
jouden palveluihin. Tämä näkyi kehitystyössäni ja myös konkreettisesti yhden nuoren
hakeuduttua Krisjourcenin palveluihin höntsäfutiksen päätyttyä.

Höntsäfutis oli Svepsin nuorille toimiva tapa tutustua Krisjoreeniin, mutta kenties ei
niin toimiva tapa Krisjourcenin nuorille tutustua Svepsiin? Kuten aikaisemmin mainit-
sin, ei höntsäfutikseen tullut yhtäkään Krisjourcenin nuorta. Mahdollinen syy on, että
nuoret, jotka käyvät Krisjourcenilla käyvät siellä keskimäärin pari kertaa kuukaudessa.

Näin ollen nuoret saattavat liittää Krisjourenin enemmän kahdenkeskeisiin tapaami-
siin. Suurin osa Svepsin toiminnasta on intensiivistä ja ryhmämuotoista. Svepsin nuo-
ret tulivat höntsäfutikseen kahtena ryhmänä (NonStop-työpaja ja Startti-valmennus).
Toisin sanoen nuoret tunsivat toisensa jo entuudestaan mikä itsessään tuo turvalli-
suuden tunnetta. Krisjourenin nuoret eivät useimmiten tunne toisiaan tai ole tekemi-
sissä toistensa kanssa. Näin ollen he tuntevat ainoastaan oman kriisityöntekijänsä ja
eivät häntäkään kriisiavun ulkopuolella. Kriisityöntekijä sen sijaan tuntee heidät ja
heidän syvimät tunteensa. Tämä voi saada nuoren epämukavaan ja haavoittuvaan
tilaan ja näin ollen on ymmärrettävää, että höntsäfutis monen tuntemattoman nuoren
kanssa voi tuntua ylivoimaiselta ja ahdistavalta. Se voi myös nostattaa vahvoja hä-
peän tunteita. Svepsin ja Krisjourenin nuoret ovat toisten nuorten silmissä tavallaan
leimautuneita. Julkinen esiintyminen ryhmän jäsenenä voi näin ollen hävettää nuorta.

Kevään mahdollista höntsäfutista ajatellen näitä ajatuksia/näkökulmia olisi hyvä nos-
taa esiin ja mahdollisesti muovata höntsäfutista helpommin lähestyttäväksi Krijsoure-
nin nuorille?

Kehittämistyöstä voi myös päätellä, että monelle nuorelle vapaamuotoisemmat infoti-
laisuudet voisivat olla hyödyksi. Usein tietoa yritetään levittää helposti hukkuvilla len-
tolehtisillä tai meluisien messutapahtumien kautta. Yhteinen tekeminen ja siinä ohes-
sa toisiin tutustuminen toimivat erinomaisesti tiedon levittämisen keinona. Se, että
toiminta ei vain ole läjä kirjaimia paperilla vaan, että järjestö näyttäytyy tämän työnte-
kijöiden kautta madalta varmasti kynnystä monelle nuorelle. Näin he tutustuvat
työntekijöihin ennen tutustumista toimintaan ja näin ollen työntekijöistä ja toiminnasta
tulee tuttua ilman se suurempaa numeroa.

Tästä opinnäytetyöstä aion ottaa myös käytännön työelämään yllämainitun toiminta-
tavan. Nuorisotyössä tarvitaan enemmän laatikon ulkopuolista ajattelua ja asioiden
katsomista nuorten kannalta ja heidän silmiensä läpi. Eli ei, höntsäfutis ei ole vain
höntsää vaan se voi olla erittäin arvokasta, ja voi parhaimmassa tapauksessa ohjata
nuorta juuri hänen tarvitsemansa avun pariin.

LÄHTEET

Aira, Annaleena 2012. Toimiva yhteistyö. Työelämän vuorovaikutussuhteet, tiimit ja verkostot. Jyväskylä: Jyväskylä University Printing House

Dunderfelt, Tony 2004. Elämänkaari psykologia. Porvoo: WS Bookwell Oy

Cullberg, Johan 1975. Kris och utveckling. Lund: Natur och kultur

Hammarlund, Claes-Otto 2004. Kriisikeskustelu. Kriisituki, jälkipuinti, stressin ja konfliktien käsittely. Helsinki: Tietosanoma Oy.

Helsinki Missio vuosikertomus 2015, www.helsinkimissio.fi

Hynninen T., Upanne M 2006. Akuutti kriisityö kunnissa. Nykytila ja kehittämishaasteet. Helsinki: Valopaino Oy

Korkiakangas, M., Lyytinen, P., Lyytinen, H. 2003. Näkökulmia kehityopsykologiaan. Kehitys kontekstissaan. Porvoo: WS Bookwell Oy

Kübler-Ross Elisabeth 1970. Raportti kuolemisenesta. Mitä kuolevat voivat opettaa lääkäreille, hoitajille, papeille ja omaisille./ suomentanut Annukka Aikio. Helsinki: Otava

Lidman, Satu 2011. Häpeä! Nöyryyttämisen ja häpeämisen jäljillä. Jyväskylä: Ateena

Lukkarinen, H. 2001. Laadulliset menetelmät hoitotieteessä. Helsinki: WSOY

Malinen, Ben 2010. Elämää kahlitseva häpeä. Helsinki: Kirjapaja

Mäkelä, Klaus (toim.) 1990. Kvalitatiivisen aineiston analyysi ja tulkinta. Helsinki: Gaudeamus

Sveps årsberättelse 2015, www.sveps.fi

Takaa, Tuomas (toim.) 1991. Kasvatus sosiologia. Porvoo: Werner Söderström Osa-
keyhtiö

Työllisyys ja työttömyys 2015 www.tilastokeskus.fi/til/tyti/2015/13/tyti_2015_13_2016-04-12_kat_002_fi.html

ULA-kompetenscenter www.ula.fi

Vehkalahti, Kimmo 2008. Kyselytutkimuksen mittarit ja menetelmät. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi

LIITTEET

LIITE 1, Lomakekysely

Krisjouren och Sveps ordnar parkhäng i Koffens park fredagen 20.5 och fredagen 27.5. Parkhänget kallas Park Hour och kommer att innefatta olika utelekar (tex. Mölkky och Badminton) och något smått att äta. Med den här blanketten vill vi kartlägga era kunskaper om Krisjouren före vi kör igång.

PS. Blanketten är anonym. Du kan lämna in den till Linda.

1. Identifiering?

Man	
Kvinna	
Övrig	

2. Skriv in din ålder _____

3. I vilken kommun bor du?

Helsingfors	
Esbo	
Vanda	
Grankulla	
Kyrkslätt	

4. Vad är din utbildningsnivå?

Grundskola		Student examen	
Avbruten grundskola		Avbrutna gymnasiestudier	
Yrkesexamen		Högskoleexamen	
Avbrutna yrkesstudier		Avbrutna högskolestudier	

5. Lyfter du några stöd, så fall vilka?

Studiestöd		Rehabiliteringsstöd	
Arbetsmarknadsstöd		Sjukdagpenning	
Utkomststöd		Garantipension	

Några andra stöd, vilka? _____

Jag lyfter inte stöd _____

6. Är du för tillfället / eller har du varit kund hos Krisjouren?

Ja _____ Nej _____

7. Hur bra känner du till Krisjourens tjänster?

Väldigt bra	
Bra	
Nöjaktigt	
Dåligt	
Väldigt dåligt	

8. Svara på denna fråga endast ifall du INTE är eller har varit kund hos Krisjouren. Vad är orsaken till att du inte varit kund hos Krisjouren? Du kan krusa i ett eller fler alternativ

Jag har <u>inte</u> haft behov av samtalshjälp		Jag har upplevt Krisjouren som stämplande och därför valt att inte delta i deras verksamhet	
Jag har haft behov av samtalshjälp men inte känt till Krisjouren		Jag har haft behov av samtalshjälp men har upplevt att Krisjouren ligger för långt borta	
Jag har haft behov av samtalshjälp men har fått hjälpen från en annan verksamhet		Jag har haft behov av samtalshjälp men inte aktivt sökt efter den	

Annan orsak;

9. Vilka tjänster tror du att Krisjouren erbjuder, krusa i ett eller fler alternativ;

Långvarig terapi		Par- eller familjebesök	
Kris- och samtals-hjälp		Gruppverksamhet (stödgrupp)	
Kurser (tex.självbild)		Möjlighet till stödperson	

LIITE 2, Lomakekyselyn vastaukset

Kysymys 1. Sukupuoli

Mies	4	4/9	44,4 %
Nainen	4	4/9	44,4 %
Muu	1	1/9	11,1 %
Yhteensä	9	9/9	99,9 % ~ 100 %

Kysymys 2. Ikä

18 vuotta	1	1/9	11,1 %
19 vuotta	1	1/9	11,1 %
20 vuotta	1	1/9	11,1 %
21 vuotta	3	3/9	33,3 %
22 vuotta	0	0/9	0
23 vuotta	1	1/9	11,1 %
24 vuotta	1	1/9	11,1 %
25 vuotta	1	1/9	11,1 %
Yhteensä	9	9/9	99,9 % ~ 100 %

Kysymys 3. Kunta

Helsinki	6	6/9	66,6 %
Espoo	2	2/9	22,2 %
Kauniainen	1	1/9	11,1 %
Kirkkonummi	0	0/9	0
Vantaa	0	0/9	0
Yhteensä	9	9/9	99,9 % ~ 100 %

Kysymys 4. Koulutustausta

Peruskoulu	1	1/9	11,1%
Ammattitutkinto	2	2/9	22,2%
Keskeytetty ammat- titutkinto	1	1/9	11,1%
Lukio (YO)	2	2/9	22,2%
Keskeytetty lukio (YO)	2	2/9	22,2%
Korkeakoulu	0	0/9	0
Keskeytetty korke- akoulu	1	1/9	11,1%
Yhteensä	9	9/9	99,9 % ~ 100 %

Kysymys 5. Avustukset ja tuet

Kuntoutustuki	1	1/9	11,1 %
Toimeentulotuki	2	2/9	22,2 %
Työmarkkinatuki	5	5/9	55,5 %
Sairauspäivärahaa	1	1/9	11,1 %
Yhteensä	9	9/9	99,9 % ~ 100 %

Kysymys 6. Asiakkuus Krisjouden för Unganilla

0/9 , Kukaan ei ole / tai ole ollut Krisjouden för Unganin asiakas

Kysymys 7. Tietämys Krisjouden för Unganin toiminnasta

	Ennen höntä-futiksen		Prosentti	Jälkeen hönt-säfutiksen		Prosentti
Erinomaisesti	0	0/9		1	1/9	11,1%
Hyvin	0	0/9		5	5/9	55,5%
Kohtuullisesti	4	4/9	44,4 %	3	3/9	33,3%
Huonosti	3	3/9	33,3 %		0/9	
Ei tunne Krisjouden för Ungania	2	2/0	22,2 %		0/9	
Yhteensä	9	9/9	99,9 % ~ 100 %	9	9/9	99,9 % ~ 100 %

Kysymys 8. Miksi et ole ollut asiakkaana Krisjouden för Unganilla

Ei ole ollut tarvetta	3	3/9	33,3 %
On ollut tarvetta mutta en ole tien-nyt KFU		0/9	0
On ollut tarvetta mutta olen saanut avun muualta	5	5/9	55,5 %
On ollut tarvetta mutta en ole halunnut käyttää KFU:n palveluita		0/9	0
On ollut tarvetta mutta olen kokenut että KFU sijaistee liian kaukana		0/9	0
On ollut tarvetta mutta en ole tehnyt asian suhteen mitään	1	1/9	11,1 %
Yhteensä	9	9/9	99,9 % ~ 100 %

9. Mitä tiedät Krisjouren för Unganin palveluista, he tarjoavat;

	Ennen höntsä-futiksen			Jälkeen hönt-säfutiksen		Prosentti
Pitkääaikaista terapiaa	1	1/9	Ei tot-ta		0/9	Tieto on parantunut
Kursseja	3	3/9		4	4/9	Tieto kas- vanut
Kriisi- ja kes-kusteluapua	6	6/9		9	9/9	Tieto kas- vanut
Vertaistuki toimintaa	2	2/9		2	2/9	Pysynyt ennallaan
Tukihenkilö toimintaa	4	4/9	Ei tot-ta	7	7/9	Parantunut
Perhe- ja pari-tapaamisia	4	4/9		4	4/9	Pysynyt ennallaan
Ei mitään tie-toa	1				0/9	Tieto on parantunut

LIITE 3, haastattelun runko

1. Miltä höntsäfutis mielestäsi tuntui?
2. Mikä oli erityisen mukavaa/toimivaa?
3. Oliko jotain joka ei toiminut/tuntui epämiellyttävältä?
4. Haluatko mainita mitään erityistä höntsäfutikseen liittyen?
5. Pystytkö keksimään mitään parannusehdotuksia?

LIITE 4, Valokuvia höntsäfutiksesta

